

kurrerende overfor den danske Industri. Det ærede Medlem vil i øvrigt ogsaa se, hvis han vil læse Handelsministeriets Indberetning til Importudvalget, at Priserne ligger saaledes, at de er i høj Grad konkurrerende. Naar man udbyder disse Støvler til 17 Kr. pr. Par, virker det med den Konkurrence, der ligger deri, og naar det ærede Medlem nu har stemt for sin Toldforhøjelse, maa han til disse 17 Kr. lægge 4 Kr., saa han kommer til 21 Kr., før det virker konkurrerende. Det ærede Medlem henviste til, at man annoncerede for at sælge. Det tror jeg dog altid gælder; jeg kan derimod ikke tænke mig, at det ærede Medlem dermed skulde have den Opfattelse, at enhver Annonce var ensbetydende med, at den annoncerende tog ublu Avance gennem de Priser, han opgav.

Hvad jeg her siger til det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen, gælder selvfølgelig ogsaa den højtærede Ministers Bemærkninger. Den højtærede Minister sagde, at for ham var det i og for sig lige meget, enten vi gennemførte det ene eller det andet, naar blot det virkede paa den ønskede Maade. Jeg vil for saa vidt tro, det er rigtigt; jeg har nemlig aldrig troet, at den højtærede Minister er en Mand, der er stærk i Principperne, men at det skulde være lige meget for den højtærede Minister, om man opnaar, at Produktionen her i Danmark bliver af en vis Størrelse, ved at man hæver Priserne paa de Varer, der indføres, eller opnaar det samme ved at indføre Varerne til de Priser, der nu foreligger uden Told, kan jeg dog ikke tro. I hvert Tilfælde vilde det være i den skarpeste Modstrid med den højtærede Ministers Partis Krav til enhver Tid om, at man skulde se at faa de lavest mulige Priser.

Naar jeg om den hollandske Gigtold bemærkede, at den omsat i dansk Mønt vil være 2,2 Ø. pr. Cigar, medens den danske vil blive 3,6 Ø., saa vil jeg gerne føje til overfor den højtærede Minister, at denne sidste Opgørelse, 3,6 Ø., staar ogsaa for Finansministerens Regning, og naar den højtærede Minister mener, at for at regne Beskyttelsen i Holland ud skulde man omregne Gylden til danske Kroner efter den danske Krones Kurs, vil jeg gøre den højtærede Minister opmærksom paa, at det jo ikke er Beskyttelsen her i Landet, der skal regnes ud, men Beskyttelsen i Holland, og der skal selvfølgelig Gylden ikke regnes om efter Krones Købeevne i Forhold til Gylden.

Endelig sluttede den højtærede Minister med at sige, at han vil vente med at udtale sig om Skotøjsordningen i Holland, indtil

han nærmere har undersøgt den. Det finder jeg i høj Grad prisværdigt, og det havde været endnu mere prisværdigt, om han havde indtaget samme Standpunkt forleden Aften.

Stauning: Den højtærede Indenrigsminister har igen i Aften draget en Sammenligning mellem Skibsværftsarbejderne og Skotøjsindustriens Arbejdere og forlangte, at det, som Skibsværftsarbejderne gjorde, skulde vi ogsaa tilraade Skomagere at gøre. Det er sørgeligt, at den højtærede Minister i den Grad savner Kendskab til disse Ting, at han kan stille et saadant Forlangende. For Skibsværfternes Arbejdere gælder der en Overenskomst, der netop indeholder Bestemmelse om, at der ved nye Arbejder, naar der opstaar Forhold af den ene og den anden Art, skal optages Forhandlinger om Priserne, og Skibsværftsarbejderne har forhandlet i Henhold til den saakaldte Løfteparagraf i Overenskomsten og er gaaet ind paa saadanne Vilkaar, at det har været muligt at faa Arbejde hertil, som maaske under andre Forhold ikke var kommet hertil. Dette er noget, som foregaar i Jernindustrien hundrede Gange om Aaret og er foregaaet lige saa langt tilbage i Tiden, som den nugældende Art af Overenskomster overhovedet har eksisteret. Men hvad der ogsaa taler mere for det i Jernindustrien end i Skotøjsindustrien, er, at Timelønnen og Fortjenesten i Jernindustrien glædeligvis ligger et langt Stykke over Timelønnen og Fortjenesten og Priskuranten i Skotøjsindustrien, og der er derfor ikke den samme Begrundelse for at møde overfor Skotøjsarbejderne og kræve Lønnedsættelse, som der maaske, set fra visse Synspunkter, var, da man optog disse Forhandlinger i Jernindustrien. Jeg kan derfor ikke tjene Ministeren i at give dette Eksempel som Raad til Skotøjsarbejderne. Dernæst vil jeg sige, at den højtærede Minister maa være paa Vildspor, naar han mener, at jeg nogen Sinde har prist de Arbejdere, der brød deres Overenskomster. Det er grebet ud af Luften; det foreligger der intet som helst om. Jeg har sagt, at mange af de Brud paa Overenskomster, der fandt Sted, kunde finde en naturlig Forklaring i, at andre Mennesker ragede det mest mulige til sig, og at det derfor kunde være forstaaeligt, at ogsaa nogle Arbejdere kunde synes, at Vilkaarene var for ringe for dem, men de Brud, der foregik fra Arbejdernes Side, blev aldrig prist fra min eller mine Partifællers Side og er fordømt ogsaa af den faste Voldgiftsret under Medvirkning fra de Arbejdere, som